

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidékről pedig a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.
Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetés vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közvevítő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentetlenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Ministertanács.

Tegnap délelőtt egy órákor ministertanács volt, melyen valamennyi miniszter részt vett. Lapunk zártkörűen tartott a ministertanács. Rövid szavakban ennyit jelent az esti lap. Az órákig tartó tanácskozás tárgyáról nem szól semmit, de természetesen kell tartanunk, hogy az aligha lehetett egyéb, mint a legközelebb törvényhozási megkezdődő munka anyagának rendezése.

Az előttünk álló parlamenti évad programjáról a legellentétebb hírek keringenek. Akár csak valami élelmes színi direktor repertoírjáról volna szó, a ki a publikum részvételét minél nagyobb kíváncsiság felgerjesztése által akarna felköltetni. — Pedig ez a nagy titkolózás könnyen megboszulhatja magát. Ha a repertoír silány, taps helyett fütty lehet a jutalma s a direktor ur szépen megbukhatik.

Ugy kell lenni, hogy a kormány még ma sincs tisztában magával. Még nem ösmeri a helyzetet, jobban mondva még nem tudja egész biztosan, mennyiben számíthat a saját párta támogatására. Mikor újévi beszédjében Tisza Lajos gr. olyan nagyon kiemelte a szabadelvű párt osztatlan szilárdóságát a kormány iránti hűségben: Szapáry miniszterelnök bizonyár nem alap nélkül mutatott rá a

kormánypart azon irányára, mely a közigazgatás államosításával legalább is nem rokonszenvez. Ha már most ezzel összevetjük a miniszterelnök másik aggodalmát, a személyes rivalitásktól való félelmet, bizony egy cseppet sem csodálkozunk rajta, ha a kormány legközelebbi szándékairól eddig ellentétes hírek keringettek.

A tegnap délutáni ministertanácsnak a főtárgyát tehát a helyzet logikájából folyólag, a végleges állásfoglalás megfontolásának kellett képeznie. Erre mutatnak a bécsi lapok útján a ministertanácsot megelőzőleg világgá bocsátott hírek, a melyek szerint a kormány a közigazgatási reformra vonatkozó egyes törvényjavaslatok felett a részletes tanácskozásokat legközelebb megkezdi úgy hogy e törvényjavaslatok egyikét még e hónap folyamán, de mindenesetre a jövő hó elején beterjesztik. A törvényjavaslatok ezen mielőbb benyújtandó „egyike” az egész reform alapvető munkája: a közigazgatás állami szervezetét megállapító javaslat leendő.

Ezzel a koczka el van vetve. Im már tisztában lehet a municipialis autonomia minden barátja, hogy a választási rendszer végórája elérkezett — a kormány elhatározása szerint. A nemzeti tiltakozás munkája is megindult azonban s a közel

jövőben egymást fogják érni az ország legmagyarabb városainak népgyűlései, melyekből egyik kérvény a másik után fogja a képviselőháztól az önkormányzatnak a választással együtt leendő fentartását követelni. Nem a korszerű fejlesztéstől idegenkedik a magyar nemzet, hanem a ministeri omnipotentia szertelensége ellen tiltakozik.

Ime, ismét egy bizonyíték arra, mennyire érdemi meg ez a kormány az általa bitorolt nemzeti reform czégérért, a mely törekvéseiben a nemzet akaratával, mint pártjának másfélvitézdes uralma alatt minden életbevágó nagy kérdésben történt, — most is nyílt ellentétbe helyezi magát. Hogy magatartásukat indokolják, nem riadnak vissza a valóltan érvek egész láncolatát mozgósítani törekvésük mellett. Angliára mutatnak, hol szerintök, kinevezett tisztviselők mellett, a legszabadabb önkormányzat uralkodik, holott éppen Anglia az 1888-iki megyei törvény által egész közigazgatását a választás alapjára fektette, belátván, hogy az igazán szabad önkormányzat legfőbb garantiája a szabad választás. De hát mindig ez nár a mi kormányunknak, melynek elsőrangú publicistái úgy látszik pártjuknak egyenesen tudatlanságára számítanak. Pedig ők a 40-es évek doctrinair-politikusainak utódjaiként gerálják

A Karagöz.

A »Debreczen« eredeti tárczája.

A Csokonai kör esütörtöki estélyén Dr. Kunos Ignác a török színészet csirájáról tartott felolvasásából mutatjuk be a vonzó részletet, mely a török császári mulatságot mutatja be s a brussai híres tavaszi ünnepélyek lefolyásának egy-két epizódját festi te. E mulatság az utczán folyik le s a sokadalomra legnagyobb hatással van az utczai bajvívás, meg a Karagöz nevű népjáték-féle.

A török gladiátorokról — a kik a mi vásári Toldy Miklósainkhoz igen hasonló komédiások lehetnek — így ír Dr. Kunos:

Nyakszirtton ragadják egymást és lesik a mozdulataikat. Az egyik karral támadnak, a másikkal meg védekeznek. Avagy ismét szabadon bocsátják egymást és mintha pillantásukból is lennének a szándékukat, úgy ügyelnek egymás mozdulatára. Egyet rohan az egyik nagy hirtelen és ha jó helyen találja ellenfelét megragadni, nincs az a hatalom, mely kiszabadíthatná a körme közzül. Addig mesterkedik míg megragadja a legyőzöttje lábszárát és

egyét suhintva rajta a levegőben, a földre teremti. Rátérdel aztán a gyomrára és büszke tekintettel méregeti a győztes pohárát az áfermet (bravó) kiáltó közönséget, meg a földön fentérgő áldozatát. Ő ezután a nap hőse, ő hozzá szegődik a közönség figyelmé.

Kissé távolacskább a hokkabáz, az anatóliai sokadalom szemfényvesztője, mutogatja művészetét. Előtte egy veres posztóval bevont asztalon néhány bádóg pohár, fagolyó meg a büvös páleza, úgy hívogatja a két jahudi (zsidó) bűvész a tréfaszerető közönséget. Foszlányokba van öltözködve mindakettő és míg az egyik az uszta (mester) fennen magyarázza a művészetét, addig a másik a kavuklu (nagy süvegű) egyre ott lábatlankodik körülötte és gonyt úz a mestere beszédéből. A mit az uszta tesz, azt a kavuklu elrontja, a mit az egyik komolyba vesz, azt a másik kineveti. Egy tréfas párbeszéddel nyílik meg az előadás és szójátékkal eltréfálkozva, zene meg énekesző fejezi be az előadó részt. Kores kinövése az egész a Karagöz nevű színi előadásoknak, párbeszédei itt-ott ugyanazok. Ime belőle kóstolónak. Találkozik a mester a süvegessel és emilyen beszédhez kezdenek:

Mester. Új fezt vettem magamnak, Süveges!

Süveges. Mi közöm hozzá? Ha vetted, magadnak vetted.

M. Hogyan? Így kell egy jó barátodnak felelni?

S. Hát hogyan no, mit tudom én?

M. Azt szokás ilyenkor mondani: »Örülve nevetve menjen darabokra a fejedem.«

S. Ha éppen akarod, hát, »Örülve, nevetve menjen darabokra a fejedem.«

M. Így ni. Helyes. De halld csak tovább a velem történeteket. Minap a csársiba (vásárba) mentem, tűzifát vettem magamnak és . . .

S. »Örülve, nevetve menjen darabokra a fejedem.«

M. Mit? Az én fejemen? A fa . . . Süveges.

S. Mit tudom én. Hisz te magad mondtad, hogy így szokás kívánni.

M. Igen a fezzre, de nem a tűzifára. Erre így kell mondani: »Örülve, nevetve égesd el és gyönyörködve nézz a hamujába.«

S. Ha éppen kedved telik benne, hát: »Örülve, nevetve égesd el és gyönyörködve nézz a hamujába.«

M. Ez már helyes beszéd. De hadd beszéljem el azt is, hogy időközben egy házat vettem volt magamnak és . . .

magukat. Egyik legelső különbség pedig közöttük, hogy míg amazok a kormányra igyekeztek hatni, addig ők a kormány hatása alatt állanak. A nemzetre magára soha sem lesz hatásuk, akármit határozott a tegnap api minisztertanács.

B. S.

A közigazgatási reform. A bécsi »Pol. Korr.« budapesti levelezője szerint a kormány körében a közigazgatási reformra vonatkozó törvényjavaslatok felett a részletes tanácskozásokat legközelebb megkezdik és remélhetőleg a törvényjavaslatok egyikét még január havában, avagy február elején betervezik a képviselőházhoz. Az egész reform alapvető törvényét a törvényhatóságok állami szervezete fogja képezni. Erre való tekintetből a mezőrendés és az állategészségügy államosítására vonatkozó javaslatok végleges megállapítását elhalasztották: különben e törvényjavaslatok már majdnem teljesen készek, kiegészítésök, az említett alapvető törvény benyújtása után csakhamar teljesíthető. Az említett bécsi lap tudósító szerint épp oly rövid idő múltán a kormány be fogja terjeszteni a közigazgatási bíróságra vonatkozó törvényjavaslatot is.

Parlamenti viharokat jósol a »Magyar Allam«, még pedig először is azon a czímen, hogy az elkeresztelési kérdés képviselőházi tárgyalásakor a kormány azt állította, hogy semmi tárgyalást nem kezdett, semmi engedményt nem tett s mégis a minap nyilvánosságra jutott pápai dekrétumban hivatkozás történik a Szapáry gróf által tett javaslatra. Tehát az egyik ok a vihar kitörésére, hogy a kormány tudatosan tévedésbe ejtette a képviselőházat. A másik ok az a semmiesetre sem alkotmányos eljárás, melyet a főrendiházi vitának megakadályoztatása czéljából a király sérthetlenségének rovására elkövetett. Nem szenved ugyanis kétséget, hogy a kormánynak a tiszta alkotmányosság szempontjából nem szabad a királyt belevonni a pártvitelekbe, s ha ezt teszi, megsérti az alkotmányt és a király maga személyét egyaránt. Milyen formában fogja az ellenzék a vitát provokálni, ma még nem bizonyos. Lehet, hogy az interpellációk helyett, melyeknél vitának nincs helye, inkább azon néhány elmaradt kérvény tárgyalásánál teszi, melyeket csak ezután tárgyalhat le a kérvényi bizottság. A clericalis újságnak

úgy látszik inyére volna a parlamenti zür-zavar, hogy aztán ebben tetszése szerint halászhasson, de szinte biztosíthatjuk, hogy ha lesz parlamenti vihar az elkeresztelések miatt, abból neki és pártjának lesz a legkevesebb haszna.

Katholikus parlament. Az »Osservatore Romano« cikke szerint. Olaszország katolikus egyesületeinek kongresszusa alakul meg, melyre az egyesületek tagokat küldenek és mely egyében többször is összejön. Az »Osservatore Romano« azt írja, hogy a katolikusoknak minden egyes kongresszuson alkalmuk lesz az ország közéletére felül nyilatkozni. A kongresszus a Doria Pamfili palotában fogja üléseit tartani. A tárgyalásokat gyorsírók jegyzik és szó szerint fognak nyilvánosságra hozatni. Az a hír, hogy a kormány törvényjavaslatot fog benyújtani a garancia-törvény módosításáról, alaptalan. Az a törvényjavaslat, mely szerint az ellenszegülő püspököktől az exekutura és az egyházi alkalmazottaktól az állami fizetés vonatik el, valószínűleg még a télen a képviselőház elé kerül. — Egy római távirat azt jelenti, hogy Crispi nem fogja megengedni a a katolikus parlament összeülését.

Az olasz kulturharcz valószínűleg nem sokára megindul. Napról-napra feszültebbé válik a viszony a Quirinál és Vatikán között s a pápa a legközelebbi konzisztóriumban, hir szerint, a leghatározottabban tiltakozni fog a Crispi által tervezett ama törvény ellen, mely felhatalmazza az uralkodót, hogy a püspöktől az exekuturát megvonja.

Támadás Bismarck ellen. A Post, mely annak idején feltétlenül Bismarck-párti lap volt, heves támadást intéz a volt vaskanczellár ellen, az osztrák-magyar-német vámserződést illetően tett nyilatkozataiért. Kárhóztatja agrár politikáját s azt egészségtelennek és károsnak mondja és abbéli nézetét fejezi ki, hogy a jelenleg folyó tárgyalások a Németország és Franciaország közt folytatandó tanácskozásokkal lesznek kiegészítendők. Mindkét országnak megegyezésre kell jutni minden áron a kölcsönös kedvezmények dolgában. Hogy Németország lojálisan fog ragaszkodni a frankfurti béke 11-ik cikkelyéhez, az magától értetődik.

BELFÖLD.

Vád alá helyezett képviselő. Szendrői Gérvson ügyvédet s ismert antisemita orsz. képviselőt, Virág Péter följelentése követke-

tében, okirathamisítás czime alatt vád alá helyezték.

Visszautasított főispánság. Beszterce-Naszódmegye főispánjává, Bánffy Dezső utódjául, gróf Bethlen Pált, Bethlen miniszter rokonát, ki felesége révén Kállay közös pénzügyminiszterrel is atyafiságban áll, akarták kinevezni. Gróf Bethlen Pal azonban a kormány által neki felajánlott állást nem fogadta el.

A magyar fegyvergyár. A Loeweféle keresk. társaság küldöttei, Loewe s Born báró Budapesten tartózkodnak, hogy a magyar iparbankkal együttesen befejezzék a magyar fegyvergyár fölélesztésére vonatkozó tárgyalásokat. Tudvalevőleg az új fegyvergyár-részvénytársaság csak úgy jöhet létre, ha megkapja a kormánytól a honvédség számára szükséges tartalék-fegyverek szállítását.

A képviselőház napló szerkesztői állása közelebb megüresedik, minthogy P. Szathmáry Károly nyugalomba vonul. Helyébe, mint az »E-s« jelenti, Vadnai Károly országos képviselőt fogják kinevezni, a ki, minthogy a napló-szerkesztői állása a képviselői állással összeférhetlen, ez utóbbiról le fog mondani. Miskolczi déli kerületének képviselőjeül Szögyény László minisztert szemelték ki.

KÜLFÖLD.

Szerződés Németországgal. Az Ausztria-Magyarország és Németország közt létesítendő kereskedelmi szerződés iránti tárgyalások folytatását mindkét fél kormányainak hozzájárulásával jan. 12-ére halasztották.

Kiutasított panszláv izgató. Ludzkanov Sándor volt bolgár államtitkár, Cankovnak, a muszkapárti bolgár pártvezérnek vejét, Bécsből panszláv üzemek miatt kiutasították.

Francia próbamozgósítás. Cassagnac az Autorité-ben azt követeli, hogy a francziák is mozgósítsanak próbakképpen két hadtestet a német határon, mint a hogy a németek és oroszok is csinálnak ilyen próbamozgósításokat.

A Parnell-válság. A tárgyalások Boulogne sur Merben O'Brien és Parnell közt véget értek. Hir szerint olyan megegyezés jött létre, hogy Parnell bizonytalan időre megszünteti politikai működését, de oly föltétel alatt, hogy Mac Carthy helyett O'Brien vagy Dillon válasszassék az ir párt elnökévé.

S. »Örülve, nevetve égesd el és gyönyörködve nézz a hamujába.«

M. Ne úgy mond az Istenért te oktondi.

S. Hát hogy mondjam? Nem te tanítottál erre is?

M. A ház megint más. Ezuttal azt szokás kívánni:

»Nagyon örvendek, örülve, nevetve lakjal benne, sose hagyj oda, a míg élsz.«

S. Legyen úgy. »Nagyon örvendek, örülve, nevetve lakjal benne, sose hagyj oda, a míg élsz.«

M. Pompás, Süveges, pompás. De halld a többijét is. Meghallotta egy hitelezőm, hogy házat vettem magamnak, rám támad és követeli a pénzét. Én persze nem adhattam neki semmit, és ezen úgy összekaptunk, hogy mindketőnket aristomba tettek . . . . .

S. »Nagyon örvendek. Örülve, nevetve lakjal benne, sose hagyj oda, a míg élsz.«

M. Süveges! Aristomban vagyok, aristomban. Ilyeneket kívánsz te énnekem?

S. Nem te tanítottál rá? Mit tudom én máskép.

M. Ez esetben megint más módon kell felelned. Minthogy a hitelezőm azóta már kiszabadult, ezt kell kívánnod: »Allah dicsértessék, az egyik már kijutott, remélhetőleg a másik is kikerül rövideden.«

S. Nem bánom ha így is: »Allah dicsértessék, az egyik már kijutott, remélhetőleg a másik is kikerül rövideden.«

M. Derék, én Süvegesem. De hadd beszéljem tovább. Amint kikerülök én is a börtönből, egy pék boltja előtt visz el az utam. A pék ép egy kenyéret vetett a kemenczébe és a mint viszarantja a lapátot, hát nem kiüti a fél szememet a nyelével . . . . .

S. »Allah dicsértessék, az egyik már kijutott, remélhetőleg a másik is kikerül rövideden.«

Avval ismét előveszi a *Mester a hokkát* (bádog poharat) és golyót tüntet el belőle, gyümölcsöt varazsol belé. Szolgájával a *Süveggessel* tüzet nyelet, miközben nagyokat koppant kopaszra beretvált fejére. Akár a mi fadvaink komédiásai.

És mind e tarka népvégület közt sikitó zajjal, meg rignus énekelve jár kel a *helva* (cukor) áruló, a *marul* (saláta) készítő, a kártyavető *czigányasszony* a *fáldsi* és egész raja a kifőzőknek, kenyérráuló örményeknek meg a mozgó kávéházaknak. Mindenikének más más a melódiája és más a nyelve, a melyen a melódiákat elénekli. Sajátságos kép ez a mozgó vásár az ő ezernyi sokadalomával és kereskedőivel. A zöldségfélék a bulgár árulja, az édes-

seget az arnaut; kelméivel a perzsa üzérkedik, korbácsaival a eskeresz. Itt vannak ők valamennyien, összes nemzetei a selyemtermő Brüsszának, igazhivók és hitetlenek egyaránt. Részben benszüllöttek, részben pedig különböző világrészeknek és országoknak összehajtott emberei. A tarka turbánu *mohádsírok* (kivándoroltak) Ruméliában hagytak hazát, a tatárok meg Krimióból kívánczoltak el ide, termékenyebb vidékről, talán meg-megszokottabb otthonból. És inkább nyomorganak, inkább éhen pusztulnak, csak hogy a kalifa országában élhessenek. Ez a sorsa a eskereszeknek és a *gürdsíroknak* (georgiaiaknak) is, a szép Dagisztán büszke és könnyűvérü gyermekeinek. Megannyian ide igyekeztek Brüsszába, a hajdan híres székvárosba, *Mohádsíroknak* is maradnak ők valamennyien a kikkel a zejbek nem igen köt szivesen barátságot. Mert nem szereti az idegent, ha mindjárt az izlám hitét vallja is. Annál nagyobb előtte a kelete a »mohádsir lányoknak« az idegen kert rózsájának és dalba foglalja őket, úgy dicsóítja a szépségüket:

»Mohádsir lány szívem sáhja,
Életemnek boldogsága;
A világom nem is lelem,
Ha karomban nem ölelem.

lággt
gató
lyáz
s el
Gyó
esho
font
hely
alap
lapt
szá
nacs
utas
tagj
tan,
gos
kács
vány
a pá
nisz
pár
közp
hogy
hátr
sitet
N
orga
telje
lések
inká
deké
is te
jűk i
velts
A
lenni
állás
az ü
hatás
pedig
miser
seria
tőjár
jokat
áldoz
ság a
uri e
nak r
szép
határ
ellen
zeker
bir C
azt r
is, h
puszt
senki

Öt
mohá
bekne
sem,
városi
jeket,
És
esend
tjénel
dolga,
latják
beket
a nap
nek, a
ge a

* A
An
a szob
bálván
Fiu
mama

Jó
Rel
csot a
Orv
utóbbi

Színházunk sorsa.

Egy lapársunk azt a hírt bocsátotta világra, hogy színházunk mostani tényleges igazgatója, ki a színház elnyerésére szintén pályázott, nem kapta meg az igazgatói engedélyt s ebből azt a következtetést vonja le, hogy Gyöngyi e szerint a színházi pályázaton nem eshetik számítás alá. Mi e kérdést annyira fontosnak tartottuk, hogy magunkat illetékes helyen informáltuk s beható tudakozásunk alapján a leghatározottabban megzafolhatjuk lapársunk híreit. E szerint Gyöngyit az országos színész-egyesület központi bizottság tanácsa pusztán némi alaki hiányok pótlására utasította, s erről a nevezett tanács következő tagjai, úgymint Latabár Kálmán, Horváth Zoltán, Németh József, dr. Viola Jenő (az országos magyar színész-egyesület jogtanácsosa) Lukácsy Sándor, Feld Zsigmond részére bizonyítványt állítottak ki. Nem áll tehát, hogy Gyöngyi a pályázaton szóba sem jöhetne, mert a miniszteri concessió végleges kiszolgáltatása csak pár nap kérdése. Megemlítjük még, hogy a központi kormány-tanács egyik feltétele az volt, hogy Gyöngyi volt társának 1029 frt nyugdíjhátralékát kifizesse, a mit ez azonnal teljesített is.

Nagyon sajnáljuk, hogy a helyi sajtó egy új organumában, mely színházi viszonyainkkal még teljesen ösmerős nem lehet, ily irányzatos közlések láttak napvilágot. Sajnáljuk azt annál inkább, mert e közlemények oly új ember érdekében állóknak látszanak, a ki e téren maga is teljesen tájékozatlan, akármennyire tiszteljük is lapársunk által emlegetett általános műveltségét.

A sajtónak első sorban igazságosnak kell lenni, ha culturalis kérdésekben hatással akar állást foglalni. Ha felszólalásaiban meg van is az ügy buzgóság, igazságosság nélkül a célzott hatást nem érdemli s hisszük el sem éri. Már pedig micsoda igazságérzet az, a Valentin féle miseriakért Gyöngyit tenni felelőssé, a ki e miseriákat örökölte, a ki szakértelmének s ambíciójának egész erejével rajta van, hogy a bajokat orvosolja, ki e cézből egész vagyont áldozott a debreczeni színházra? Micsoda igazság az ő vállalkozásával szemben egy dilettáns uri ember ajánlatának azt imputálni, hogy annak muzsája pusztán a dicsőség - Ez ugyan szép pártatlanság! Mi nem habozunk egész határozottan állást foglalni azon törekvés ellen hogy színházunk sorsa dilettáns kezre bizzassék. Erkölcsei, vagyoni garanciával bir Gyöngyi is. Hogy talpig becsületes ember azt róla is elmondhatjuk s elmondhatjuk azt is, hogy áldozatkészségének — ha nem is »a pusztá dicsőségért« — nálánál többjelét eddig senki sem adta.

Ott énekl az ünnepen is, a hol a legtöbb mohádsír hallja. Mert nem szívesen adja a zebeknek a lányát, még az *efőjünek* (főnöküknek) sem, és inkább vásárra hurezoltatja, idegen városba engedi. Hegyirabló-szamba veszi a zebjeket, a kinek ma itt a sátra, holnap meg amott.

Es folyik a multság egész naplementig, hol csendesebben, hol zajosabban. A cirkláló *zár-tijének* (zsandárnak) csak itt-ott akad egy kis dolga, főleg ha takarodót parancsolnak és osztatják a sokadalmat. Egy-egy neki vadult zebeket gondjuk alá vesznek és amint elhuzódott a nap az Olympusok mögé, vége a Hidrelliznek, a tavasz ünnepének. Naplemente után vége a mulatozásnak.

* Apróságok. A balsvány.

Anyá (tanuló fiát sürü füstfellegben találván a szobában): Ejh, ejh, már megint atkozott balsványodnak áldozol!

Fiu (még egy bodor füstöt eresztve): Nem mama, elégettem őt!

Jó tanács.

Rektor: Orvos ur, nem tud valami jó tanácsot adni a közsvényem ellen?

Orvos: Oh igen, lássa, nem kellett volna az utóbbi harmincz év alatt annyi bort inni.

Nagy társulatának hiányai vannak, azt mi mindig hangsúlyoztuk, de bizonytalanra költéséges új erőket eddigi veszteségei után nem szerződthetett, a színház elnyerése után kiválóbb erők szerzését első feltételül lehet elibe szabni, mert ez neki képezi első sorban érdekét, ha Debreczenben meg akar maradni. Annyi bizonyos, hogy *Taufferné* s hozzá hasonlók itt nem maradhatnak. Nem tudjuk mi igaz benne, mi nem, éppen azért csak fentartással adjuk annak híret, hogy egy másik nagyon is támogatott pályázó részéről közvetve a most nevezett urhölgy szerződötése iránt tárgyalások vannak folyamatban.

A művezetés tekintetében Gyöngyi maga is teljesen megbízható, de *Balassa* személyében oly művezetővel fog rendelkezni, a ki a debreczeni színháznak csak becsületére válhat. Arról, hogy Krecsányi pályázott volna, lapársunkon kívül más alig tud valamit, Tiszai pedig kérvényét visszavette. Így egyedül számbavehető komoly pályázóként csak Gyöngyivel számolhatunk.

Nem is szólnak tehát abbéli aggodalmunkról, hogy minden más megoldás újabb rázkódásnak tenné ki színházunkat. Aból pedig volt elég részünk s most mikor az állandó subventio biztosítva van, nem tartjuk Debreczen város igazságszeretével megegyeztetetőknek, hogy azt oly embertől vonjuk meg a ki arra nem érdemtel s a ki subventio nélkül színházunk vezetésében tetemes veszteséget szenvedett. Nem tartjuk e törekvést igazságosnak, mert a mi a kérdés művészi oldalát illeti ezt nem látjuk másban inkább biztosítva, mint a színházi igazgatóban, a ki mai bizonytalan helyzetében is nem kimél semmi áldozatot csakhogy a színi-irodalom legújabb és legjobb termékeit egymásután és nyomban a fővárosi színpadok után mutathassa be Debreczen közönségének.

A női személyzet — és pedig úgy a zenei, mint a drámai szakban — alapos kifogásokra ad alkalmat. Az ez iránti aggodalmak elosztása pedig nem oly nagy dolog, hogy ha az Gyöngyitől követeltetik, e feltételeknek meg ne felelhetne. Ennyit tartottunk szükségeseknek a pályázat eldöntése előtt sine ira et studio elmondani.

Csokonay-kör.

A Csokonai-kör esütörtökön d. u. tartotta legközelebbi felolvasó estélyét a városháza nagytermében, mely ismét szépen megtelt közönséggel. Első felolvasó *Karcsag Vilmos* volt, ki »Az utolsó felvonás« cz. sikerült és hatásos monológját mutatta be. *Dr. Kunos Ignác* budapesti egyetemi tanár, a jeles orientalista, a török színházokról tartott szemléltető felolvasást, mely a közönség figyelmét mindvégig lebilincselte. A török színpad még mindig kezdetleges. Eleinte két mókázó ember szerepel benne, az egyiket Karagöznek, a másikat Hadzeivátének hívták. Ezt a két alakot mozgatható bábok személyesítik a »színpadon«, mely egy vászonlepelből áll középen finom vászonnal, melyen keresztül az ugráltatott alakok úgy néznek ki mint a ködfátyolképek. Ez alakok helyett a mozgató ember mond a nevében mulattató dolgokat. A török színpadokon eleinte csak e két alak volt de később megjelent azon a török dáma, a gavallér, a pasa, falusi aga, a spanyol zsidó, a ki a lakodalmakhoz a zenét szolgáltatja (dobcsengőkkel) a falusi lantos stb. Ezek az alakok mind megjelentek Kunos kézi színpadán s a közönség nagy derűtségére mozgatták fejüket, kezeiket, derekukat és térdeiket.

A nagyérdékű felolvasásnak egyik önálló részletét, szerző engedelméből lapunk mai számának tárcza rovatában közöljük.

A felolvasás után választmányi ülés tartott, melyen az Emlék- és Csokonai-kertek rendezése s gondozása 3 évre Paczelt Janos műkertésznek adatott ki az 1891-ik évre 450 fit, a 2-ik és 3-ik évre 280—280 forint; s a véle kötetendő szerződés-tervezet Lengyel Imre vál. tag által bemutatván, elfogadtatott. — Azon három tagu bizottság, mely a szépitési szakosztály által a kertek feletti általános felügyelet gyakorlására kiküldetett s Tóth Antal, Lengyel Imre és Zadora Lajos urakból áll, továbbra is felkérte, mely bizottság a maga kezeiből

ismét Lengyel Imrét bizta meg a főfelügyelet és rendelkezéssel.

A Csokonai szobor körül virággyak és csinos kis vasrácszat fog létesíteni s ez által valószínűleg megóvatik azon brutalitás rongálástól, melynek eddigelé folyton kitéve volt. — A kerteknek nappali őrzésére agg honvédek fognak alkalmaztatni. Éjjelre pedig a rendőrfőkapitányság intézkedése kéri ki. — A nemes-város, a ref. egyház és főiskola előjárósági, továbbá a helybeli pénzintézetek és iparvállalatok igazgatóságai külön megkerestettek, hogy jóindulatu támogatásban részesítsék a kör e feladatában és azon adományokat — melyeket az Emlék-kertek fenntartására eddig is nyújtottak, a jövőben is utalványozzák ki ugyanazon célra. Ezután még több rendbeli apróbb s a kör beletétele és ügykezelésre vonatkozó határozatok hozattak s elnök a választmányi tagokat az üléseknek nagyobb számmal való látogatására buzdítván, az ülést este 7 órakor berekesztette.

Ujdonságok.

* **A depr. orvos-gyógyszerész egy-let** f. január hó 14-én szerdán d. u. 5 órakor a vármegyeház nagytermében: *tisztújító közgyűlést tart*, melyre a tagok tisztelettel meghívattak. Az ülés napirendje következőleg állapított meg: 1. Könyvismertetés Dr. Popper Alajos által. 2. Titkári jelentés a múlt évről. 3. Jelentés a pénztár megvizsgálásáról. 4. Jelentés a könyvtár vizsgálásáról. 5. A választmányi javaslata a jövő évi költségvetés megállapítása tárgyában. 6. Ennek alapján a jövő évi tagsági díj megállapítása. 7. Szaklapok és folyóiratok megrendelése. 8. Tisztújítás. Estve egyik vendéglőben társas vacsora rendeztetik. Debreczen, 1891. Január 8. *Dr. Varga Géza* egyleti elnök.

* **Egy szép leány gyilkossága.** Móre Ágnes 19 éves szép leány Derecsken a múlt év elején szerelmi viszonyt kezdett Gulyás János oda való fiatal gazdával, a ki azonban pár hó múlva minden ok nélkül meghidegült iránta. A leányban lassanként megerlelődött az eszme, hogy bosszút all a hűtelenen. Egy este aztán kiment a szőlőcsőszhöz s apja nevében elkérte a puskáját azon ürügy alatt, hogy egy hamis kutyájuk van, azt akarják agyon löni. A puskát megkapván, este 9 óra tájban elindult vele gyalog a szováti pusztára, hol Gulyás János az éjszaka tartózkodott. Megis talált két embert egy buzakereszt tövében aludva s miután a holdvilágnál meggyőződve róla, hogy az egyik az ő hűtlen szeretője, lassan odacsuszott hozzá s a puskacsövet halantékához illesztve elsütötte. Gulyás János szörnyet halt s a lány elmenekült, de másnap hajnalban már letartóztatták a csendőrök s ő rövid habozás után töredelmesen bevallott mindent. A végtárgyaláson is teljes beismerésben volt. »Ugy történt minden, a hogy elmondtam, fejezte be vallomását nem akarom magam mentegetni, mert én Gulyás Jánost annyira szeretem, hogy szívesen meghalnék érte, úgy se tudok élni nélküle!« — A törvényszék Móre Ágnest gyilkosság bűntettében mondta ki bűnösnek és 10 évi fegyházra ítélte el. A királyi tabla első tanácsa az első bíróság ítéletét helyben hagyta azzal a változással, hogy a vizsgálati fogság által három hónap kitöltöttnek tekintetik.

* **Önműködő levélszekrény.** A nyilvános helyeken föllátott sokféle automatikus gépek mintajára Antwerpenben levélszekrényekkel tesznek kísérletet, melyekbe a levelet nem csak be lehet vetni, hanem levélbélyeget is ad. Több nyílás van a szekrényen, ugyanannyi a hányfele levélbélyeg van forgalomban. A ki a megfelelő nyílásba teszi a kellő összeget, azonnal megjelenik a bélyeg. Az állam nyeresége, hogy a bélyegek eladásáért járó perczentet nem kell fizetni.

* **A székellyhídi távirat tpye.** A kir. tabla első büütető tanácsában Sárkány Jó-

zsef elnök esütörtökön délelőtt hirdette ki az ítéletet Győrffy József ügyében, kit gr. Szapáry Gyula miniszterelnök sürgönytitok megsértésével vádolt. A kir. tábla az első bíróság fölmentő ítéletét megváltoztatja és kimondja, Győrffy József bűnösnek a btk. 327. szakásznak első bekezdésébe ütköző távsürgönytitok megsértésének vétségében és azért elítéli vádlottat háromnapos fogházra és ötven forint pénzbüntetésre behajthatatlanság esetén még öt napos fogházra, egyszersmind kötelezi a felmerült eljárás és felmerülendő tartási költség megfizetésére.

* **Temetés.** Soós Gábort, kinek elhunytáról lapunk múlt számában megemlékeztünk, a közönség impozáns részvétele mellett temették el tegnap H.-Nánáson. A halottas háznál Benkő Lajos h.-nánási lelkész imádkozott. — a templomban predikációt Erdős József debr. hittanár, orációt Csiky Lajos hittanár a temetőben pedig imát Sass Béla hittanár tartott. A gyászénekeket a 40 tagból álló debr. főiskolai kántus zengte. Jelen voltak a temetésen: gr. Dégenfeld József egyházmegyei gondnok, a debr. főiskolából 16 tanár. Szeremley József esperes, Bakóczy János h.-bőszörményi lelkész s H.-Nánásról és vidékéről számosan. A koporsót koszoruk özőne borította.

* **A hol az Isten ismeretlen.** Legáltalában az ottani postafőnök hivatalos nyilatkozata szerint. A h.-bőszörményi m. kir. postánál történt ugyanis az a furcsa dolog, hogy valamelyik adóvégrehajtással és fináncvezetéllyel szerezett jámbor polgártársunk azt gondolta magában, hogy nem folyomodik ő se Péterhez, sem Pálhoz, se vármegyéhez, se kormányhoz, hanem megapellálja a saját keserves sorsát magához a jó Istenhez. Megírta tehát panaszos levelét, le is pecsételte, a czimlapra pedig oda pingálta veréb-fej betűkkel: »Az Ur istennek, Helyben.« S mi történt a nagy reményű levéllel? Hát bizony nem egyéb, mint az, hogy a postafőnök ráírta a furcsa czimzésű levélre, hogy »Czímzett H.-Bőszörményben ismeretlen.« Már el kell hinnünk, hogy úgy van, ha Lányi bácsi ilyen hitelességgel bizonyítja.

* **Az ifjúsági munkálkodása.** Megjelent a hittanszaki önképző-társulat »Közöny«-ének 3-ik száma, a következő változatos tartalommal: »Hozsánna« (Költemény) — Csányi Benőtől. »A szentségnek öszövétségi fogalma« — Nagy Gyulától. »Melius« — Janossy Zoltántól. »Pál apostol élet és jellemrajza« — B. Szabó Jenőtől. »Oratoriumi szemle.« Végül vegyes közlemények. A jeles ifjúsági lapot Janossy Zoltán és Szabó Béla hittanhallgatók szerkesztik.

* **Eljegyzés.** Surányi Lajos m. kir. ny. honvéd hadnagy a napokban tartotta eljegyzését Győrffy Zsuzsika kisasszonnyal, a helybeli ref. egyháznak városunk széles körében ismert jeles ifju tanítójával.

* **A pápa háztartása** — mint Rómából sürgönyzik — alapos újraszervezés alá kerül. A pápa elkeseredve felelt, hogy szolgálata a liberális lapokkal szemben számos indiszkréciót követett el, az összes olasz szolgák elbocsátását eirendelte. Azonkívül takarékossági szempontból harminczhét alkalmazottnak felmondtak. A »Róma« című lap a Vatikán pénzügyi helyzetét a legfeketébb színekkel festi. A Vatikán milliókra menő veszteséget szenvedett az olasz értékpapírok árfolyomának csökkenése következtében.

* **A vadak gyorsasága.** Vadász körökben fölülte eltérők a vélemények arra nézve, hogy a különböző vadak futasközben minő sebességgel haladnak. A sebesség meghatározására sok körülmény van befolyással, a leglényesebb föltétel azonban az, hogy a ki a sebességet meg akarja határozni, az elfogulatlanul ítéljen. Már pedig tudvalevő, hogy a ki leginkább hivatott a sebesség meghatározására, a vadász, rendszerint a kellelénél is elfogultabb. Valaki mindamellett fáradságot vett magának arra, hogy saját megfigyelése alapján legalább megközelítő számitást tegyen. Egy tisztáson, melyet hó borított, nagy előszerzetettel tanyázott szarvas, őz és nyul. Ez a figyelő, mikor a vegyes társaság zavartalanul és mi

rosszat sem sejtve, együtt volt a tisztáson, el-sütötte fegyverét. A vadak egytől-egyig a lövés-sel ellenkező irányba, a szomszédos erdőbe futottak. Megfigyelte, hogy melyik vad mennyi idő alatt ér az erdőbe s miután tudta a kiindulási pont és az erdő közt levő távolságot, meghatározta, hogy egy perc alatt a nyul gyorsasága 30 méter, az őz 40 méter, a szarvasé pedig 60 méter. A róka és a vad-dísznö gyorsaságát mindeddig még csak megközelíthetleg sem sikerült meghatározni.

* **A város ökrei.** Emlékezhetik minden debreczeni ember azokra az ökrös szekerekre, melyek az utcákon reggeltől estig zörögtek, megállván minden szemét-rakás mellett. A jámbor ökrösök széles lapátjaikkal behányták a szekérbe mindent, a mi az utcán tisztálanság volt. Ezt az ősi módját a tisztogatásnak most eltörölte a város és az ökrös szekerek halálos ítéletét kiadta a városgazdái hivatalnak. Ezután nem látjuk már a város ökreit, elfogják adni szegényeket a terhes szolgálat után. Az idej baromvásáron megveheti mindet, a ki akarja.

* **Üres a börtön.** Van a városházán egy pince, a hova azokat az egyéneket dugják be, a kiket a rendőrség letartóztatott esavargásért vagy kisebb fajta kihágásokért. Ez a pince már két napja üres, nem tartóztatott le senkit. Pedig ezekből szokott kitelni az a szolgaszemélyzet, mely a hatósági szobákat surolja és a város tűzifáját felvágja. Ha rászorul a város az ilyen fajta dolgokra, még megjárjuk, hogy pénzt kell neki rabokat fogadni.

* **Feltámadt halott.** Felpőz községben december 29-én Pfeiffer Náni háztulajdonosnő hirtelen meghalt. Másnap lett volna a temetés és egy ember ott virasztott mellette. Ugy fél tíz óra tájban a halott egyszerre megmozdult és felült. Mire a koporsó őrzője rémülten futott ki a szobából. Pfeiffer Náni kiment az udvarra és kopogtatott Steiner Mátyás házala ajtaján, hogy bemenjen melegedni. A házala nem tudta, hogy ki kopog, és mikor az ajtót kinyitotta, az ijedségtől ájultan rogyott össze. A feltámadt asszony bement a szobába és odaült a kályha mellé némán, de néhány perc múlva leesett a székről és halva maradt. Mindenki szegény asszonynak tartotta és találtak a szobájában egy 2000 frtől szóló takarékpénztári könyvet, 1200 forint értékű adósságleveleket és 800 frt készpénzt.

* **A király a nagyváradi püspöknek.** A lapokat az a hír járta be, hogy a király aláírásával ellátott arezképét küldte meg Schlauch püspöknek újévkor. A király ajándéka — mint most jelentik — nem arezkép hanem, romek kivételű olajfestmény, mely ő Felségét élet nagyságban ábrázolja és koronával ékített pompás keret veszi körül.

* **A jövő hajója.** Az »Iron Age« című amerikai szakfolyóirat kivonatokat közöl egy fölölvasásból, mit sir N. Barnaby angol tenger-nagy tanácsos a »jövő hajójáról« tartott. E hajó gyorsasága daczára, 60.000 löerejűgépeinek, nem lesz jelentékeny (15 fónál) s ez a gyors embereknek nem fog tetszeni. A tengeri betegségtől féltők azonban bátran rábizhatják magukat: 300 méternyi hosszúsága és 90 méternyi szélessége következtében nem lesz semmiféle ingásnak kitéve. A hajó legnevezetesebb sajátága azonban abban fog állni, hogy uszó bockhoz fog hasonlítani. Középen kapuk által elzárható tágas tér lesz, melybe elutazás előtt utasokkal, tengerrel, szénnel megrakott kisebb hajókat bocsátanak. A kapukat aztán bezárják, az utasok a főhajóra lépnek s a vizet a medencéből kiszivattyúzzák. A kisebb hajók a medencében maradnak megerősítve. Ez a terhet jelentékenyen megnagyobbítja, de azzal az előnnyel jár, hogy a kirakodás és fölrakodás alig vesz igénybe egy fél órát. A hajómedencébe — mint ez a dockoknál és zsillipeknél történik — egyszerűen vizet bocsátanak s a kapukat kinyitják. A kis hajók kivonulnak s már készen álló más hajók által pó-

toltnak. Rövid idő alatt a hajó ismét utra kész. Sir N. Barnaby arról is gondoskodott, hogy óriási hajója a jég hegyekkel, sziklakkal s más hajókkal való összeütközések ellenében föltétlenül meglegyen védve. Az ő »uszó acél szigete« — mint ahogy nevezi — e szerint ép oly biztos volna, mint a száraz föld.

* **Névmagyarosítás.** Goldhammer Albert h.-bőszörményi illetőségű debreczeni lakos nevét — belügyminiszteri engedéllyel — Gerőre magyarosította.

* **Edison és a repülőgép.** Arra a kérdésre, melyet nem régebben Edisonhoz intéztek, hogy: »nem gondolt-e ön soha repülőgép feltalálására és hogy e gép villamossal volna kormányozható?« a híres föltaláló, mint amerikai lapok írják, következőleg válaszolt: »Már tettem e téren néhány kísérletet. Legjobb mintaképem volt a repülő géphez egy méhfajta. Mentül hosszabban figyeltem azonban ezt a mintát, annál bonyolultabbnak tűnt fel előttem a repülő gép kérdése. Az a méh-faj kizárólag egyetlen hajtóerővel, szárnyai segítségével repül, azonban sem a levegő, sem a toll nem befolyásolja repülését. Teste kicsiny és szárnya sulva szintén nem jöhet számitásba. Hasonlóképen a repülőgépen is kicsiny szárnyakat kellene alkalmaznunk, ezzel azonban legfőkébb azt érhetnők el, hogy a gép az embert fölemelje, ezt is csak valami hajtóerővel, de hogy aztán sebességet is fejtsen ki, az lehetetlenség volna. Ezeket az akadályokat nem lehet legvözni, legalább a mai generatio nem fog velük megbirkózhatni, mivel a természet törvényei közül még nagyon sok megoldhatlan. A mi engem illet, a repülőgépet illetőleg nem vagyok optimista, mert tudom, hogy a természet bizonyos határokat szab elénk. Feltalálása talán valamelyik későbbi századnak van föntartva. A jövővel azonban én nem foglalkozom s még csak fogalmat sem tudok magamnak alkotni olyan dolgokról, melyek az én szellemem határán túlesapnak.«

* **Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1891. évben szükségös keresztvezések és váltók szállítására nyilvános pályázatot kirdetvén, erre oly megjegyzéssel hívjuk fel a szállításon résztvenni óhajtok figyelmét, hogy az idevonatkozó közlelbi feltételek és részletes kimutatások az alólirt kereskedelmi és iparkamara hivatalában (Nagy Hátvan-utca 1445. sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Debreczen 1891. január 7. A kereskedelmi és iparkamara.

* **Letartóztatás.** A debreczeni rendőrség múlt évben összesen 1585 egyént tartóztatott le. Ezek közül kétszáznak ügyét áttették a kir. ügyészséghez.

* **Értesítés.** A mire évek óta hiába törekedett a debreczeni izr. hitközség, az bekövetkezett a káros concurrentia kényszerítő hatása alatt. A mai naptól kezdve a gabella teljesen megszűnt. A husz mátlól kezdve kilogrammonként 4 krral olcsóbb. A vágatás teljesen díjtalan. Ezzel a hitközség tagjainak igazságos és méltányos megadóztatása lehetővé vált. A szegényebb sorsu izr. lakosság az annyira igazságtalan közzvetett adó, a gabella fizetése alól teljesen felszabadult. A hitközség a gabella jövedelem megszüntetése következtében, összes kiadásait mátlól kezdve a közvetlen adókból fedezi. Felkéretik tehát a hitközség t. ez. közönsége, hogy adótarozását pontosan sziveskedjenek leróni, annyival is inkább, mert a fizetés havonkénti részletekben is teljesíthető. A régi adó- és kegyadományi tartozásoknak egyezségi uton való rendezése czéljából kiküldött bizottság üléseit 1891. február 1-én és következő napjain reggel 9—12-ig a tanásteremben (szent-anna-utca izr. templom-épület) tartja. Felkéretnek azon t. ez. hitközségi tagok, a kik a régebbi időkben akár adó, akár kegyadományi tartozásukkal hátrányban

vannak, előtt megveskedjen csak azo nagyobb ezen, 1891. rósága.

* **Véc** csapó utó vendéglőj valamin

— **Zi**

örömet s Zichy Gé szerző itt pályáyan gróf kivá népe i most it megmutas jubileum kalma kir jának bel lekedés ben tegn fiából Si hívott ő fénys m ramjának bizottság a dalegy — Debre tetlen ki s meg va intelligén ünnepe tóan fogj — Sz

reczeni la nyei, vég ből, hol »Fővárosi ményt kü ták Vadn róla, mel Szabolcsk réssel ny ki a szer pok« sven

»Kedv nap közl mével me képében, mélyen m ifjított. D így hát h azzal a k ber, a ki kettőt oly azt a kev szet árad

Rég va finomságá ben mod ta naivita érzületén szerü baj zésében, esengéséb

Négy elég, ha tokat s a Nem tud kedvezni tudom, ha lettél» és aránt a l sőben a l ket: a né zengő tis

vannak, hogy a fent jelzett időben a bizottság előtt megjelenni és tartozásukat rendezni sziveskedjenek, mivel a választók névjegyzékébe csak azok vétethetnek fel, a kik hat hónapnál nagyobb időről hátralékban nincsenek. Debreczen, 1891. január 1. *Az ívr. hitközség előljárósága.*

* **Véchy László vendéglőjében** (nagycsapó utca 358 sz. néhai Kainrath Antal volt vendéglője) kitűnő egri siller és vörös borok, valamint izle'es ételek kaphatók

Irodalom és művészet.

— **Zichy Géza gróf jubileuma.** Nagy örömet szerzett Debreczenben az a hír, hogy Zichy Géza gróf a világhírű művész és zeneszerző itt nálunk hajlandó megtartani művészi pályájának 25 éves örömműnépét. Zichy Géza gróf kiváló szeretettel viseltetik Debreczen népe iránt, azt már többször megmutatta — most itt lesz tehát az alkalom, hogy mi is megmutassuk mennyire szeretjük őt. De e jubileum *beszűletünkre* is válik, s most lesz alkalma kimutatni Debreczen város intelligentiájának bebizonnyítani a művészetek iránti nemes lelkesedését. A jubileum megtartásának ügyében tegnap d. u. Debreczen város előkelő férfaiból Simonffy Imre polgármester értekezletet hívott össze, mely megbeszélte a jubileum fénys megartását. Az ünnepély előleges programjának megállapítására egy szűkebb körű bizottságot választott az értekezlet a zenede, a dalegylet, a Csokonay-kör vezető férfaiából. — Debreczen város közönségére megbecsülhetetlen kitüntetés a nagy művész elhatározása s meg vagyunk róla győződve, hogy városunk intelligentiája a magyar művészet e diadal ünnepét magához s a nagy ünnepelthez méltóan fogja megülni.

— **Szabolcska Mihályt,** kinek a debreczeni lapokban jelentek meg első költeményei, végre a fővárosban is fölfedezték. Genf-ből, hol jelenleg tanulmányait folytatja, a »Fővárosi Lapok« szerkesztőjéhez több költeményt küldött be, melyek annyira megragadták Vadnay Károly figyelmét, hogy tárczát írt róla, melyben nagy elismeréssel nyilatkozik a Szabolcska tehetségéről. Nem kevesebb elismeréssel nyilatkozik az »új költő«-ről *Beóthy Zsolt,* ki a következő levelet intézte a »Fővárosi Lapok« szerkesztőjéhez:

»Kedves Barátom! *Szabolcska Mihálynak* tegnap közlött verseit szeretném szívem száz örömmel megköszönni a költőnek. Nem kritikus képében, csak mint egy egyszerű olvasója, kit mélyen meghatott és néhány perczre meg is ifjított. De nem tudom, hol találná levelem; így hát hozzád, mint keresztatyjához fordulok azzal a kérelemmel: ird meg neki, hogy egy ember, a ki sok verset olvasott, az övéi közül kettőt olyannak érzett, mint ama sok közül azt a keveset, melyből nemes és igaz költészet árad.

Rég várjuk az új lírikust, ki a hangulatok finomságával tudjon szólni hozzánk s ennyiben modern legyen; de azért fölfogásának tiszta naivitásával, képzeletének eleven ihletével, érületének nemességével és kifejezésének egyszerű bájjal igazi költő legyen. Szívének érzésében, képzeleteinek játékában, hangjának csengésében: *magyar költő.*

Négy kis lírai költemény hatásul teljesen elég, ha csak fölbreszti bennünk e gondolatokat s ajkunkra esalja a csalóka szót: *talán?* Nem tudom, mint fog neki s általa nekünk is kedvezni sorsunk, további fejlődésében. De azt tudom, hogy két költeménye: »*Miért nem születél?*« és »*Alice,*«, a lírának két pólusát egyaránt a legigazibb költészetül tárja föl. Az elsőben a legegyszerűbb érzés naiv ábrándja reszket: a népdalt fakasztó tiszta szív s a népdalt zengő tiszta hang. A második a legfinomabb

és legbonyolultabb hangulatnak ad kristályvilágos képekben és kristálytiszta hangon kifejezést.

Nem tudom, nem tudhatom még: ő-e, a régen várt, vagy más valaki, a kit még nem ismerünk. Sok megszakadt költői pálya, sok megfoghatatlan ihletű költemény sejteti velünk, hogy a múza egy-egy csókja nem mindig eljegyzés; olykor csak szeszélyes játék. Bárhogy legyen, az bizonyos, hogy liránk két gyöngyvel gazdagabb.

Szívesen köszönt, Budapest, 1891. január 7-én, régi barátod: **Beóthy Zsolt.**

— **Florentine Tombor** Aladár és Péter Gábor operettje mint biztos forrásból értesülünk — a berlini *Wilhelm-Theater*-ben a német színpad egyik legelőkelőbb csarnokában — már f. évi márczins végén színre kerül. A lapunkban többször kiemelt zene berlini művészkörökre általános haladást tett. A szöveget *Tábori Róbert* fogja németre fordítani. *Szabolcska* után *Tombor!* Debreczen gratulálhat magának.

— **A történelmi társulat** csütörtökön délután ülést tartott. A zárt választmányi ülés hosszasan foglalkozott a pénztári kezelés módjának megbeszélésével s e czélból külön gazdasági bizottságot választott. Ezután a pályakérdést tüzték ki, még pedig Corvin Jánosnak, Mátyás király fiának életrajzára. A pályadíj a Bay Ilona alaphól 30 darab arany. A pályázati feltételeket később hirdetik ki. A nyílt ülésen Szádeczky Lajos olvasta fel Pór Antal értekezését: »*Tót Lőrinczről a kir. tárnokok és zászló-tartók mesteréről.*« A nyilvános ülés után folytatták a folyó ügyek megbeszélését.

Szalma-láng.

Írta: **Szathmáry Zoltán.**

Adrienne és Lilli színésznők voltak. Tihamér színházi festő.

Itt lakott a két színésznő az emeleten fényesen burorozott lakásukban.

Tihamér lenn a földszinten birt egy kis »oldal szoba«-nak csufolt kamarával.

De a tapasztalás bebizonnyította, hogy ők hárman is jobban megfértek odafenn, mint Tihamér itt lenn egyes-egyedül. Midég együtt lehetett őket találni. Már csak körülményeik is úgy hozták magukkal, hogy egymásra legyenek utalva. Azokhoz a hatásos jelenetekhez, a melyekben Adrienne s Lilli ragyogtatták fényes tehetségüket, Tihamér festette a diszleteket.

Adrienne barna volt. Fekete szemeiből a szenvedély csillámlott elő. Ruganyos járása, ide-oda ingó dereka, pajzán kacagása híven jelezte az élet-vidor lánykát, a megtestesült vidámságot.

Lilliben fentaláljuk teljes ellentétét. Ő szőke volt. Nagy, méla kék szemei mely gondolkodásra engedtek következtetni. Gyöngye volt, mint a harmatos nefelejts szál, mely a pusztá érintésre is összeesni látszik.

Adrienne szerette Tihamért égő szerelemmel, szenvedélyesen. Az ifjura is élénk benyomást tett a szenvedélyes barna lány, de felt tömjénezni hiúságának, tartott tőle, hogy mindez csak olyan komédia, a melyet százszor meg százszor eljátszott már életében: nem merte bevallani érzelmeit, rettegett Adrienne kacajától.

Adriennét bosszantotta e hidegség, új, szokatlan volt előtte. Ő, akinek lábai előtt grófok, bárók omlottak térdre szerelméért esdve, nem akarta beismerni, hogy legyen ember, ki ellent álljon bűvös hatáskörének.

Sokszor, mikor egyedül voltak, ha nem játszott s Lilli próbán volt, kísértésbe akarta hozni az ifjut.

Beszélt érzélgősen; össze hordott virágot, madárdalt, szerelmet, — majd mérgesen top-

pantva piczi lábacskáival a villámokat mennydörgést, égi báborut.

Mind hiába! — Az ifju, lázas pirral, homlokán, de szó nélkül hagyta körmondatait, vagy köznapi dolgokra vitte át a társalgást.

S ezzel még jobban szította a tüzet a nő kebelében. A hidegség csak fokozta a leány forró szenvedélyét.

Ez alatt Tihamér észrevette a csendes, hallgatag Lillit. Pedig míg ők össze hordtak Adriennével tücsköt-bogarat, két tüzes paripájától kezdve a legmeghatóbb drámaig.

Lilli ott ült elábrándozva karos székében; álmatagon, szeliden függesztve szemeit, hol a leányra, hol az ifjura.

Egyszer se jutott eszébe Tihamérnak megkérdezni a kedves szőke leánykát, hogy az ő szíve tud-e úgy szeretni, mint azé a szenvedélyes, barna nőé ott.

Őt hagyták továbbra is élni ábrándjainak, ritkán intéztek hozzá kérdést s ő ritkán csatlakozott társalgásukhoz.

— Pedig talán ő is tudott volna beszélni szerelemről. Talán az ő ajkai között is megtalálták volna az utat ez édes, magasztos érzelem ezer meg ezer nyilatkozatai?!

S talán mivel nem beszélt, azért érzett olyan igazán?! Mert ő is szeretett! Ő is szerette Tihamért.

Nem úgy, mint az a másik! Az ő tiszta szívébe nem lopózott a hiúság, a hódítási vágy legkisebb szikrája sem. — Ő előtte az első, a legelső ember volt Tihamér a többiek között. Ő az első szerelem szűzi tisztaságával s őnzetlenségével szerette Tihamért az első s utolsó ideált. — — —

Egyszer, mikor Lilli próbán volt, Adrienne megunva az egyhangu magányt, lement Tihamérhoz.

Nesz nélkül lassan nyitotta ki a kis szoba ajtaját s a köszöbön megállt. Az ifju az asztal előtt ült s nem vette észre a belépő hölgyet; karjaira könyökölve könnyek között árasztotta el csókjaival az előtte fekvő hervadt sárga rózsát.

Adrienne mindent tudott. Megismerte a rózsaszálát, ő adta Tihamérnak, ő tüzte oda gombjukába.

Oda rohant az asztalhoz, futtában felboritva a rozoga nádfonatu széket, megragadta az ifju karját és sikoltozva kiáltá:

— Ugy-e, szeretsz! . . . Ne tagadd szeretsz te engem nagyon, kimondhatatlanul!

Az ifju elkábulva a meglepetéstől, mint egy álmképhez suttogta Adriennének:

— Igen! szeretlek, nagyon, kimondhatatlanul!

*

Leszált az este. Betakarta szürke, átláthatatlan fátyolával a földet. Ráborult a mindenségre a sűrű köd.

A gyöngye fényével derengő gázlámpák világítása mellett sebes léptekkel igyekszik haza a színházból Lilli.

Sebessen sietet fel a lépcsőkön, édesen gondolva el, hogy Adrienne már meleg szobába várja Tihamérral s felgyújtotta a samovár tüzet.

— Meglepetve lép be Adrienne szobájába. Üresen, hidegen találja. — A pipere asztalon csutakig égett a gyertya, az ezüst tartóban — már csak alig-alig pislog.

A gyertya-tartó egyik karjára egy kis vékony rózsaszín szalaggal egy levélke van kötve.

— Béla báró itt volt . . . visz magával Olaszországba. Boosásatok meg, hogy bucsuzatlanul távozzunk! Az idő sürget!

Isten veletek, éjletek boldogul
A.

A Lilli s Tihamér sorsáról nem beszélék. Új történet volna s még akadnának olyanok, akik megirigyelnék boldogságukat.

De a láz folyvást gyötört, és rendszeren olyankor, mikor az előadás már folyamatban volt, de én azért sugtam mindig, ha betegem is.

Kezdődtek ismét a hűs őszi napok. Vedres Gyula adott el egy téli rokkot nekem olező áron, megszáván nyomorúságot. Csabáról Orsházára mentünk át, betegségem fokozódott, felszólítottam az igazgatót, hogy menten fel szerződés alá, mert közeli halálot érzem haza akarok utazni szüleimhez. Irtam szüleimnek, leírtam nyomoromat, hogy halálos beteg vagyok, hogy haza akarok menni meghalni, ez hatott és küldtek 15 forintot. Az igazgató mitsem akart felmentésemről tudni, én tehát, mit sem szólva elutaztam Miskolcra, hol a jó hegyi levegő, rövid idő alatt helyre állította az alföldön elvesztett egészségemet. Szüleim azt kívánták, hogy mondjak le a színészetéről, és nézzek más pályára. — néztem is utána, de nem találtam. A téli szünet kezdődvén Miskolcon, beszéltem Károlyi Lajos színigazgatóval, megpróbálták a hangomat és két próba hét után szerződöttem 25 forint fizetés mellett körítanak.

Igy kezdődött s ehez hasonló viszonyok között telt el színészi pályámnak első tíz éve!

A LORELEY.

(Novella.)

Irtta: **Reichenbach.**

Fordította: **Biró Irén.**

(Folytatás.)

De ekkor minden bátorsága és gyorsasága megjött, mely az elebb hiányzott. Nagy erőfeszítéssel keresztlül furakodott a sokaságon és Ulmingen grófné kocsiját követte. Többen csodálkozva néztek rá, míg mások fejüket rázták? Mit bánta ő ezt? Nem is vette észre, nem volt rá ideje, hogy arra gondoljon, mert most csak egy érzése, egy gondolata volt: álmai kepet, az ő Loreley-a eredetijét kell követnie. Itt volt, és ismét látni fogja.

Midőn a vaspályához ért, a kocsi közt felismerte a grófnét, de ő nem ült már benne.

Norbert a váróterembe rohant. Sietve halladt a temérdek beszélgető és dohányzó csoportok közt, s azt gondolta, hogy lehetetlen, hogy a grófné ezek közt legyen.

Tekintetével körülfutotta a termeket. Itt nincs, gondola. Nyugalansága nőttön nőtt. Midőn már minden termet körüljárt, egy felig nyitott ajtón pillantott be, egy homályos, antik burtorzatu, kerek szobába, mely üresnek látszott. Hirtelen elolvassa az ajtó feletti írást, mely »Hölgy terem« volt, belepett.

Végre, mondá halkán, midőn föllelegzett, s dobogó szívvél, szembe állott Ulmingen Eleonóra a grófnéval, ki az első pillanatban igen meg volt lepelve, s szótlannul néztek egymásra. A grófné csakhamar visszanyerte nyugodtságát. Miért utazott el ön akkor oly hirtelen? kérdé végre Norbert, s hangja remegett.

És miért követ ön ma ide? adta vissza a grófné. Egy pillanatig mindketten hallgattak, de ez egy pillanat elég volt, hogy Ulmingen grófné a nagyvilági hölgy magatartását visszanyerje. Helyet foglalt egyik sötét fauteuil-en, s levegőjét felig kinyitva, így szólt:

Örülök rajta, hogy önt viszonthatom, bár e viszonthatás igen rövid. Most nyári utazásomat folytatom, akkor ügyeim rendezése miatt kellett elutaznom.

Norbert meg nem foghatta, hogy a grófné egy pillanat alatt hogy változhatott így meg, de szemei fölvilágosultak, midőn a szobába lépett, nem akarta feledni, és mostani hideg szavait hallani.

Tekintetét kereste, de azt a grófné elkerülte. Visszamegy ön Frideneuba? kérdé Norbert. Oh, nem. Kétszer sohasem megyek egy helyre. Persze, önnek nyitva áll az egész világ, ön irigylésre méltó.

Ugy ön is az, mert egy magános tehetséges, fiatal művész szabadabb a világban mint egy nő.

És ön nem akarja megmondani, hogy hova utazik? kérdé Norbert, a reá nézve igen hideg társalgást másra térítve.

A grófné gyorsan betette levegőjét, s mi alatt arca rózsaszínűvé lett, így felelt:

Ha azt mindenáron tudni akarja, a Vierwaldstätti tóhoz megyek.

Lucernbe?

Nem, mert nyáron egyedül akarok lenni, csak télen megyek társaságokba.

Norbert a grófnéra nézett, e tekintetben volt egész szíve, de ez elfordult, s az üvegajtón át a pályaudvarba nézett. Norbert oly izgatott volt, hogy hiába keresett szavakat a társalgásra. És mégis, úgy tetszett neki, hogy sok, sok mondanivalója van. Most a grófné Norbert felé fordulva, különös, gunyos hangon így szólt:

Igen, igen, kedves művészem, egyedül akarok lenni!

Ekkor lépett be a grófné inasa a jeggyel, a vonat fűtött, s a ki s beszállók roppant tolongása által nagy zaj keletkezett. A grófné ideges sietséggel pakolta össze táskáit, utazóbőröndöket, nap és esernyőket és még sok más csomagot, melyekről Norbertnek fogalma sem volt, hogy azok a grófnét érdekelhetik. Norbertre nem is ügyelt, de ez követte őt a coupéig. Csak midőn már benn ült a grófné, látszott őt észrevenni. Kezét nyújtotta Norbertnek és halk, barátságos hangon így szólt:

Isten vele — ha egyszer ismét viszonthatnám, már akkor régen boldog házasságban lennék.

Norbert egy pillanatig szorosán tartotta a grófné kezét.

Ön úgy beszél, mintha évekig távol akarna maradni.

Évekig nem, de télig. Adja át üdvözlőmet menyasszonyának.

Most betették a coupé ajtaját s a vonat indulását jelezték. Norbert azt gondolta, hogy fel kell nyitnia a coupé ajtót, s azon a vonaton neki is el kell mennie, melyen Eleonóra grófné utazott. Rosszul esett neki, hogy a grófné oly hideg volt s Emminek még üdvözlőt küldi.

Kalapját megemelve, gépíleg hátralépett. A vonat lassan megindult. Most a grófné meg egyszerű az ablakhoz lépett. — kihajolt s az ott maradókra tekintett. Norbert tüzzé vélte valni e tekintet alatt minden csepp veret, csak egy pillanatig tartott, de elég volt arra, hogy gondolatát, mely a viszonthatás alatt mindig eszébe volt, megérlelje.

Utána, gondola, meg fogom őt találni, meg kell találnom!

* * *

És megtalálta a kis fehér nyaralót a Vierwaldstätti tó mellett, melynek terasseja a tóra nézett, s felette a hegyek látszóttak. E nyaralót úgy ajánlották figyelmébe, mint a honnan a legszebb kilátás nyílik, s hozzá tették, hogy abban egy idegen, csodaszép hölgy lakik, egyedül környezetével.

Pár órával, miután ezt megtudta, már ott állott az aranyozott rácsajtó előtt, s a park sötét levelű diófaira s rododendron virágaira tekintett. De az ajtó be volt zárva s a csengőt Norbert nem vette észre. El kezdett a nyaraló mellett sétálni, s aztán ismét a parkba tekintett. Most a kert egyik útján egy fehér női alak közeledett, lehajtott fejjel, lassu járással. Ez az ő járása, az ő csillogó aranyhaja volt. Norbert az első pillanatra megismerte, gyorsan a másik nyitva levő ajtón a kertbe lépett, s midőn a grófnéval szembe állott, az megjött és meglepett nőnek csak ennyit tudott mondani:

Bocsásson meg, de —

Nem talált kifogást és a grófné sem kerdezte, kezét szívére szoritva, Norbertre tekintet s így szólt:

Tehát minden hiába volt már nem tehetem. A grófné oly szép és szomorú volt, hogy Norbert megragadta kezét, s így szólt:

Mi volt hiába, s mit nem tehet? Lesütötte szemét.

Ön tudja, miért mondjam?

Tudom? Oh, nem, míg föl nem világosít, remélni sem merem, ön el akart engem kerülni — nem így volt-e? És ön most érzi, hogy az hiába volt, hiába volt, hogy a mi sorsunk.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő és **Dr. Bakonyi Samu** fómunkatárs.

VASUTI MENETREND.

(Október 1-től.)

Debreczenből indul:		ó	p
B.-Pest—N.-Várad felé (gyv.)	d. e.	8 27	
" " (csak N.-Várad felé)	d. u.	1 5	
" " N.-Várad	este	3 35	
Szatmár felé	d. u.	10 —	
" " (gyors v.)	este	3 30	
" " "	éjjel	8 04	
Kassa felé	d. e.	2 50	
" " "	d. e.	6 31	
" " "	este	7 40	
" " (m. á. v. indóh.)	d. u.	3 22	
Nánás felé: { " "	reggel	5 28	
{ " "	d. u.	3 38	
{ vásártérről	reggel	5 44	
Debreczenbe érkeznek:			
B.-pest—N.-Váradról érk.	éjjel	2 35	
" (csak N.-Várad felől)	reggel	7 34	
" "	d. u.	3 07	
" (gyorsv.)	este	7 19	
Szatmárról	reggel	8 15	
" "	délbe	12 21	
" "	este	9 35	
Kassáról	reggel	8 06	
" "	este	9 11	
" (m. á. v. indóh.)	reggel	8 01	
" "	este	6 05	
Nánásról: { " "	reggel	7 53	
{ " "	este	5 56	
Budapestről Debreczenbe indul:			
" (gyorsvonat)	reggel	7 35	
" "	d. u.	2 —	
" "	este	9 25	

172.
1890 szám.

Arverési hirdetmény!

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróóság 5159/890 P. számú végzése által Könyg Jakab felperes javára Hausner Lajos helybeli lakos ellen 210 frt tőke, ennek 1889. év Márcz. hó 15 napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 70 frt 30 kr. perköltség követeles erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felült foglalt és 1528 frt 75 krra becsült szobabutorokból álló ingóságok nyilvános arverés útján eladatnak.

Mely arverésnek a 1925/1390 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperes lakásán Piacz utca Csanak haznál leendő eszközlésére 1891-ik év Január hó 30 ik napjának délelőtt 9 óráját határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen arverésen, az 1881. évi LX. t. cz. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az arverezendő ingóságok vételre az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Debreczenben 1891-ik évi Január hó 9-ik napján.

Várady

kir. bírósági végrehajtó.

3.
1891 szám

Arverési hirdetmény!

A debreczeni kir. törvényszék, mint esődbíróóság 14919/890 P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint közadós Szathmáry György debreczeni lakos esődtömegehez leltározott férfi ruha-szövetek, vásznak, gombok és bolti felszerelvényekből álló együtt 1043 forint 70 krra becsült ingóságok, 1891. évi január hó 19-én délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és Csapó utcán, 328 számú — Kutasi örökösök — házában megtartandó nyilvános bírói arverésen, azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is, el fognak adatni.

Debreczen 1891. január 8.

Török Géza
bir. kiküldött.

 és máától kezdve

minden ünnep- és vasárnap déután,

a helyben állomásozó csász. és kir. 39-ik gyalogezred zenekara által
Czapek Péter karnagy ur személyes vezénylete mellett,

a »MARGIT« fürdő villanynyal világított dísztermében

NAGY SÉTA-HANGVERSENY

tartatik.

Kezdeté délután 4 órakor. — Bemenet 20 krajczár.

A hangverseny bármily idő esetén megtartatik.

Kitünő ételek- és italokról gondoskodva lesz.

A t. cz. közönség minél számosabb megjelenését kérve, vagyok

tisztelettel:

Szicszay Gyula,
 fürdő-tulajdonos.

KÜHLMANN JÁNOS

MŰSZAKI CZIMFESTŐ és ARANYOZÓ.

Készít

czimfestményeket, czimfellratokat,

CSALÁDI CZIMEREKET,

templom-festéseket és aranyozásokat.

Felvételi irodája:

Czegléd-utca 2-ik szám.

Kardos László urral szemben.

Hirdetmény.

Néhaj Nánássy Ferencz hagyatékához tartozó következő ingatlanok:

1. szent-Anna-utcai 2540. szám alatti ház ondódi földével,

2. egy különálló ondódi 3 nyilasnyi tanya föld,

3. pusztai ebcsi, gazdasági épületekkel duosan felszerelt 28 és 1/2 nyilas tanya föld.

4. mikepéresi utfelelén lévő, épületekkel ellátott 62 hold szántó és kaszálló új osztású föld,

5. varga-kerti, luczernásnak való szőlőföld.

Ugyiszintén a fenti hagyatékához tartozó tehéu és juh allomány, 2 kocsiló, kocsiival, igazslovak és ökrök, gazdasági eszközök és felszerelvények szabad kézből eladók.

Értekezhetni a feltételek iránt Nánássy László kir. közjegyző végrendeleti végrehajtóval Kis-Mester utca 1436 szám alatt

Rickl József Zelmos

DEBREEZENBEN.
Ajánl

„ASTRALINE“

nevü legjobb **salon petroleumot**, mely nem robban még 70° C. mellett sem. Igen alkalmas minden szoba világításra, mert nem füstöl és nem terjeszt semmi szagot; továbbá igen olcsó árak mellett

király-petroleumot

Angol fehér, Ananás, Jamaicai, Cuba, Brazília

RUMOKAT,

CARAVÁN CSALÁDI THEAT

és
thea süteményeket

Különös figyelmébe ajánlva a mélyen tisztelt közönségnek a mai kornak megfelelő orvosiilag rendelt

Franciaia cognacot

ugy belföldi leghiresebb világosi, a melyek vagy raktáron vannak.

Eladó

a kis-mester-utcában 1118/19. sorszámu lakház 1243 négyszögöl kiterjedésü kert és belsőség, a hozzá tartozó 29 kataszt. hold ondódi szántófölddel együtt. Továbbá a nagy-mester-utcán 1332 számu lakház a hozzá tartozó 5 holdnyi ondódi s új osztású földdel együtt. — Értekezhetni **Dr. Irinyi István** ügyvédnél, Debreczen, Miklós-utca 2080. szám alatt.

Eladó akácztüzifa.

Értekezhetni

Engesszer Józseffel,

Szent-Anna-utca 2266. szám alatt.
(Márton László ur házában.)

H I R D E T É S E K

a „DEBRECZEN“ részére **jutányos áron**

fölvétetnek a kiadóhivatalban.

A hirdetések vagy Szinay Gyulához (csapó-utca, 383. sz.), vagy egyenesen a kiadóhivatalba [nagy-uj-utca, 1702. sz.] küldendők

Debreczen, 1891. Nyomatott Szabó Ferencz könyvnyomdájában.

1891

Előfizetők
Helyben, vagy
Egy évre
Felévre
Negyedévre
Egy hóra
Egyes
A lap szellem-
den közlem-
ségbe (nagy-
bérmentve k-
zendők a
Előfizetők
Telegdi K. La-
désében. Szin-
kásán (kis-es-
és a szerkesz-
ől pedig a p

A mi
tegnap a k
zérczikk ip
tárai el v
rajtuk a s
világított,

A vég-
nak hangz
eszmények
de mindig
a zsidók,
Jehovát m
ket a lko

Igaz,
»kialudt a
világította»
képeket al

Az ál-
lyét elfogl
talános mo
tották. Ez
már most
alizmusnak
beriség ut
lyükbe lép
eszme teh
ideális em
ideális em
nak indult.
ményeit t
peket imád

A DI

Nem

Dike

S a

Tej-

Ingy

Eltör

Rak

S m

Tisz

Szab

Lesz

Után

Uj m